

तल्लेखकपूर्णाफलं यथा,—

“आरम्भं च समाप्तौ च लेखकं प्रतिपूजयेत् ।

हेरिश्च गन्धपुष्पादेर्वस्त्रैश्च समनोहरैः ॥

यावदक्षरसंख्यानं प्रतिपद्ये च सुन्दरि ।।

तावद्व्युगसहस्राणि ब्रह्मलोके वसेच्चिरम् ॥”

वेतनग्रहणे लेखकस्य दोषो यथा,—

“वेतनं यस्तु गृह्णीयात् लिखित्वा पुस्तकं स तु ।

यावदक्षरसंख्यानं तावच्च नरके वसेत् ॥”

भूमौ पुस्तकलेखनस्यापननिषेधो यथा,—

“न भूमौ विलिखेद्भूयं भूतं न पुस्तकं लिखेत् ।

न सुप्ता पुस्तकं स्थाप्यं न सुप्तमाहरेत् तत् ॥

भूकम्पग्रहणे चैव अक्षरं वायु पुस्तकम् ।

भूमौ तिष्ठति देवेशि ! जन्मजन्मसु स्मरता ।

तदा भवति देवेशि ! तस्मात्तत् परिवर्जयेत् ॥”

इति योगिनौतन्त्रे तृतीयभागे सप्तमपटलः ॥३॥

तस्य दानफलं यथा,—

विप्राय पुस्तकं दत्त्वा धर्मेष्टास्त्रस्य च द्विज ।।

पुराणस्य च यो दद्यात् स देवत्वमवाप्नुयात् ॥

शास्त्रदद्याद्वा जगत् सर्वं सुश्रुतञ्च शुभाशुभम् ।

तस्मात् शास्त्रं प्रयत्नेन दद्याद्वापि प्रायः कार्तिके ॥

वेदविद्याश्च यो दद्यात् स्वर्गं कल्पयन् वसेत् ।

आत्मविद्याश्च यो दद्यात्तस्य संख्या न विद्यते ॥

त्रैविद्या तुल्यप्रदानानि त्रीणि तुल्यफलानि च ।

शास्त्रं कामदुष्टा धेनुः पृथिवी चैव शान्तिनी ॥”

इति पाद्मोत्तरखण्डे ११७ अध्यायः ॥ ३॥

वेदशास्त्रादिदानफलं यथा,—

“वेदार्थयज्ञशास्त्राणि धर्मेष्टास्त्राणि चैव हि ।

स्त्रक्षणे लेखयित्वा यो दद्याद्वायति स वैदिकम् ॥

इतिहासपुराणानि लिखित्वा यः प्रयच्छति ।

ब्रह्मदानसमं पुण्यं प्राप्नोति द्विगुणोक्तम् ॥”

इति गारुडं २१५ अध्यायः ॥ ३॥

भागवतदानविधानं तु पारायणशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

पुस्तककर्मा, त्रि, (पुस्तं लिखनादिकं कर्मे यस्य ।)

लेप्यादिशिल्पकर्मकर्ता । इति हलायुधः ॥

पू, ड शोधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०-आत्म०-

सक०-सेट् ।) शोध इह शुद्धीकरणम् । ड,

पवते पापिनं गङ्गा । इति दुर्गादासः ॥

पू, ड य शोधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (दिवा०-

आत्म०-सक०-सेट् ।) अयं कौशिल्य मन्यते । ड

य, पूयते । इति दुर्गादासः ॥

पू, अ गि शोधे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (क्रा०-

प्रा०-उभ०-सक०-सेट् ।) अ गि, जाह्नवी नः

पुनरुत् । पुनरिति । कश्चित् आप्रतयस्यापि प्वादि-

त्वात् इह इति वररुचिः । तेन ।

“स्मरणात् पुनते पापं धारणात् पूर्वसंक्षितम् ।

दर्शनान्नभते मोक्षमेतद्व्योगस्य लक्षणम् ॥”

इति दुर्गादासः ॥

पूगं, स्त्री, (पूयते सुखमनेनेति । पू अ पवने +

“ह्रापूखल्लिभ्यः कित् ।” उणा० । १ । १२३ ।

इति गन् किञ्च ।) गुवाकफलम् । इत्यमर-

टीकायां रायसुकुटः ॥ (यथा, भविष्यपुराणे ।

तालनवमीव्रतकथायाम् ।

“पिण्डखर्चुरं जातिञ्च एता चैव हरीतकी ।

नारिकेलं तथा पूगं रम्भापकफलतथा ।

तत्र सुखं प्रदातयं तालस्य फलसुत्तमम् ॥”)

पूगः, पुं, (पूयतेनेनेति । पून् + “ह्रापूखल्लिभ्यः

कित् ।” उणा० । १ । १२३ । इति गन् । स च

कित् ।) गुवाकः । सखः । इत्यमरः ॥ (यथा,

महाभारते । ६ । २१ । १४ ।

“अनन्ततेजा गोविन्दः शत्रुपूगेषु निषेधः ।

पुरुषः सनातनतमो यतः कृष्णस्ततो जयः ॥”)

कृन्दः । भावः । कण्टकितञ्चः । इति शब्द-

रत्नावली ॥

पूगपात्रं, स्त्री, (पूगस्य दन्तचर्चितपूगरसस्य

आधारभूतं पात्रम् ।) पूगपीठम् । पिकदानी ।

इति भाषा । तत्पर्यायः । फलवकम् २ । इति

हारावली ॥

पूगपीठं, स्त्री, (पूगस्य दन्तचर्चितपूगरसस्य

पीठमाधारपात्रम् ।) पूगपात्रम् । तत्पर्यायः ।

कटकोलः २ पतद्व्यष्टः ३ । इति त्रिकाण्ड-

शेषः ॥

पूगपुष्पिका, स्त्री, (पूगसहितं पुष्पमन्त्रेति । पूग-

पुष्प + कप् । कापि अत इत्वम् ।) विवाह-

सम्बन्धिपुष्पतामूलम् । तत्पर्यायः । कुहलिः २ ।

इति त्रिकाण्डशेषः ॥

पूगफलं, स्त्री, (पूगस्य गुवाकस्य फलम् ।) गुवा-

कफलम् । तत्पर्यायः । पूगम् २ चिकण्णी ३

चिक्का ४ चिकणम् ५ सोणकम् ६ उड्गेगम् ७

क्रुमुकफलम् ८ । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,

सुश्रुते रुद्रस्थाने ४६ अध्याये ।

“कषायमीषधुर्न किञ्चित् पूगफलं सरम् ॥”)

पूगरोटः, पुं, (पूगश्च इव रोटयति दौष्यते प्रका-

शते इति । रुट् + अच् ।) हिन्तालश्चः । इति

त्रिकाण्डशेषः ॥

पूज, क पूजे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (पुरा०-पर०-

सक०-सेट् ।) यज्जरी । क, पूजयति गुरुं

लोकः । इति दुर्गादासः ॥

पूजकः, त्रि, (पूजयतीति । पूज + क्तृन् ।) पूजा-

कर्त्ता । यथा, तिथ्यादितत्त्वे ।

“यन्नेव भातस्तु वियत्युदेति

प्राचीति तां वेदविदो वदन्ति

तथा पुरः पूजकपूष्ययोश्च

तदागमज्ञाः प्रवदन्ति तान् ॥”

पूजनं, स्त्री, (पूज + भावे ल्यट् ।) पूजा । अर्च-

नम् । यथा,—

“कृद्नेन न च कर्त्तव्यं लोभेन त्वरया न च ।

मत्पूजनं विधनेन यदीच्छेत् परमां गतिम् ॥”

इति वराहपुराणम् ॥

पूजनी, स्त्री, (पूष्यते इति । पूज + कर्मणि ल्युट् ।

डोप् ।) चटका । इति भरतः ॥ (ब्रह्मदत्तयह-

स्थितशकुनिविहङ्गमस्त्रीविशेषः । यथा, महा-

भारते । १२ । १३६ । ४—१० ।

“श्रुत्यैव राजन् ! यद्वृत्तं ब्रह्मदत्तनिवेशने ।

पूजन्या सह संवादं ब्रह्मदत्तस्य भूपतेः ॥

काव्यिल्ले ब्रह्मदत्तस्य अन्तःपुरनिवासिनी ।

पूजनी नाम शकुनिर्दोषकालं सहोषिता ॥

रुतज्ञा सर्वभूतानां यथा वे जीवजीवकः ।

सर्वज्ञा सर्वतत्त्वज्ञा त्रैलोक्योनिं गतापि सा ॥

अभिप्रजाता सा तत्र पुत्रमेकं सुवर्चसम् ।

समकालश्च राज्ञोऽपि देव्यां पुत्रो अजायत ॥

तयोरर्थं कृतज्ञा सा खेचरी पूजनी सदा ।

समुद्रतीरं सा गत्वा आचहार फलद्वयम् ॥

पुटार्थश्च स्वपुत्रस्य राजपुत्रस्य चैव ह ॥

फलमेकं सुतायादात्राजपुत्राय चापरम् ।

अन्तस्तासादसदृशं वलतेजोऽभिवर्द्धनम् ॥

आदायादाय सेवासु तयोः प्रादात् पुनः पुनः ।

ततोऽगच्छत् परां वृद्धिं राजपुत्रः फला-

श्रनात् ॥”

इत्यादि तत्रैवाध्याये विस्तरशी द्रष्टव्यम् ॥)

पूजा, स्त्री, (पूजनमिति । पूज + “चिन्तिपूज-

कथिकृन्विचर्चैश्च ।” ३ । ३ । १०५ । इति अड् ।

ततष्टाप् ।) पूजनम् । तत्पर्यायः । नमस्या २

अपचितिः ३ सपथ्या ४ अर्चा ५ अर्चना ६ ।

इत्यमरः । २ । ७ । ३५ । इतिः ७ । इति

शब्दरत्नावली ॥ (यथा, रामायणे । १२ । १ । ५ ।

“अपि रामे महाभागा मम माता यशस्विनी ।

वन्यैरुपाहरत् पूजां पूजार्हं सर्वदेहिनाम् ॥”)

तस्याः सामान्यानुष्ठानं यथा,—

“आदाष्टादिकन्यासः करशुद्धिस्ततः परम् ।

अङ्गुलिषापकन्यासौ हृदादिन्यास एव च ॥

तालत्रयश्च दिग्बन्धः प्राणायामस्ततः परम् ।

ध्यानं पूजा जपश्चैव सर्वतत्त्वज्ञेयं विधिः ॥”

इति तन्त्रसारे यामलः ॥

शक्तिविषये चतुःषष्टिरुपचारा यथा,—

आसनारोपणम् १ सुगन्धितैलभ्यङ्गः २ मञ्जन-

शालाप्रवेशनम् ३ मञ्जनमणिपीठोपवेशनम्

४ दिव्यस्नानीयम् ५ उद्धर्तनम् ६ उष्णोदक-

स्नानम् ७ कनककलशस्थितसकलतीर्थाभिषेकः

८ धौतवस्त्रपरिमारजनम् ९ अरुणदुग्धलपरि-

धानम् १० अरुणदुग्धलोत्तरीयम् ११ आलेप-

मखपप्रवेशनम् १२ आलेपमणिपीठोपवेशनम्

१३ चन्दनागुरुकुङ्कुमकर्पूरकस्तूरीरोचनादिव्य-

गन्धसर्वाङ्गाबुलेपनम् १४ केशभारस्य काला-

गुरुधूपमल्लिकामालतीजालीचम्पकाशोकशत-

पत्रपूगकुहरीपुन्नागकङ्कारयूथीसर्वतुङ्गसम-

मालाभूषणम् १५ भूषणमखपप्रवेशनम् १६ भूषण-

मणिपीठोपवेशनम् १७ नवमणिसुकुटम् १८

चन्द्रशकलम् १९ सौमन्तसिन्दूरम् २० तिलक-

रत्नम् २१ कालाञ्जनम् २२ कर्णपालीयुगलम्

२३ नासाभरणम् २४ अधरयावकः २५ यथन-

भूषणम् २६ कनकचित्रपदकम् २७ महापदकम्

२८ सुक्तावलिः २९ एकावलिः ३० देवच्छन्दकः

३१ केयूरयुगलचतुष्टयम् ३२ वलययावलिः ३३

जर्मिकावलिः ३४ काशीदाम ३५ कटिस्त्रजम्

३६ श्रीमाध्याभरणम् ३७ पादकटकम् ३८

रत्ननूपुरम् ३९ पादाङ्गुरीयकम् ४० शककरे